

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

13. ragina Komisiją šiuo tikslu persvarstant transeuropinių transporto tinklų koncepciją pateikti papildomą pasiūlymą dėl įvairių transporto rūšių judumo koridorių (žaliųjų koridorių), šalinant dabartiniu pasiūlymu sukeliamas kliūtis ir sukuriant sąlygas nevaržomam prieinamumui bei judumui;

14. ragina Komisiją visų pirma pateikti konkrečius pasiūlymus dėl visų rūšių transporto, o taip pat veiksmingai įgyvendinti 2006 m. „Eurovinjetės“ direktyvos 11 straipsnyje minimą reikalavimą ir pateikti remiantis pagrįstu modeliu sukurtą visapusišką koncepciją, skirtą išorės sąnaudų apskaičiavimui bei paskirstymui ir jų poveikio vertinimui;

Geležinkelių transporto keliamo triukšmo mažinimas

15. pripažįsta, kad Komisija savo komunikate dėl keliamo triukšmo mažinimo dabartinėse geležinkelių transporto priemonėse atsižvelgia į tokio keliamo triukšmo (ypač sukeliama krovinių vagonų), kuris tenka prie geležinkelio linijų gyvenantiems žmonėms, mažinimo poreikį;

16. pabrėžia, kad norint priimtinomis sąnaudomis modifikuoti keleivinius vagonus, būtina kaip galima greičiau pašalinti egzistuojančias technines kliūtis ir atitinkamų pažymėjimų išdavimo administracinę naštą dar prieš patvirtinant bet kokias privalomojo pobūdžio teisinės priemones;

17. reikalauja, kad Komisija pateiktų atitinkamą pasiūlymą dėl direktyvos dėl diferencijuoto lokomotyvų ir garvežių apmokestinimo už naudojimąsi geležinkelio linijomis, priklausomai nuo sukeliama triukšmo, siekiant – nepriklausomai nuo geležinkelių bendrovių pasirinktų techninių sprendimų – kaip galima greičiau sukurti paskatas nedelsiant sumažinti šių transporto priemonių keliamą triukšmą, pakeičiant stabdžių trinkelės; mano, kad jeigu tai yra reikalinga, būtina apsvarstyti priemones trumpalaikiu laikotarpiu, o teisinėmis priemonėmis geležinkelių sektoriui jokia būdu negalima sukelti neigiamo poveikio, kai tai susiję su konkurencija tarp įvairių transporto rūšių;

18. tikisi, kad Komisija savo pasiūlyme pateiks praktinį būdą (pasitelkiant privalomąjį pajamų paskyrimo metodą), kuriuo bus modernizuoti ne tik geležinkelio bendrovės vagonai, bet ir jos transportuojami kitų bendrovių vagonai;

*

* *

19. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai bei valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

Pavasarių vyksiančiam Europos Vadovų Tarybos susitikimui perduodama nuomonė apie Lisabonos strategiją

P6_TA(2009)0120

2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl 2009 m. pavasarį vyksiančiam Europos Vadovų Tarybos susitikimui perduodamos nuomonės apie Lisabonos strategiją

(2010/C 87 E/15)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos komunikatą „2008–2010 m. Bendrijos Lisabonos programos įgyvendinimo ataskaita“ (COM(2008)0881) ir 2009 m. sausio 28 d. Komisijos rekomendaciją dėl Tarybos rekomendacijos dėl valstybių narių ir Bendrijos bendrųjų ekonominės politikos gairių atnaujinimo 2009 m. ir dėl valstybių narių užimtumo politikos įgyvendinimo (COM(2009)0034),

— atsižvelgdamas į 27 nacionalines Lisabonos reformų programas, kurias pristatė valstybės narės,

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2007 m. spalio 3 d. Komisijos komunikatą „Europos interesus – sėkmingai išspręsti globalizacijos uždavinius. Komisijos įnašas į spalio mėnesio valstybių ir vyriausybių vadovų susitikimą“ (COM(2007)0581),
- atsižvelgdamas į 2007 m. lapkričio 20 d. Komisijos komunikatą „Bendroji rinka XXI a. Europai“ (COM(2007)0724),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos komunikatą dėl Lisabonos ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo strategijos išorinės dimensijos „Patekimo į rinką ir veiksmingesnio tarptautinio bendradarbiavimo reguliavimo klausimais sistemos kūrimo ataskaita“ (COM(2008)0874),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos komunikatą „Atnaujinta strateginė Europos bendradarbiavimo švietimo ir mokymo srityje sistema“ (COM(2008)0865),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos komunikatą „Nauji gebėjimai naujoms darbo vietoms. Darbo rinkos ir gebėjimų poreikių numatymas ir derinimas“ (COM(2008)0868),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos komunikatą „Sanglaudos politika. Investicijos į tikrąją ekonomiką“ (COM(2008)0876),
- atsižvelgdamas į 2008 m. lapkričio 26 d. Komisijos komunikatą „Europos ekonomikos atkūrimo planas“ (COM(2008)0800),
- atsižvelgdamas į 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento, iš dalies keičiančio Reglamentą (EB) Nr. 1927/2006, įsteigiantį Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą (COM(2008)0867),
- atsižvelgdamas į 2000 m. kovo 23–24 d., 2001 m. kovo 23–24 d., 2005 m. kovo 22–23 d., 2005 m. spalio 27–28 d., 2006 m. kovo 23–24 d., 2007 m. kovo 8–9 d. ir 2008 m. kovo 13–14 d. Europos Vadovų Tarybos išvadas,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. lapkričio 15 d. rezoliuciją dėl Europos intereso – sėkmingai išspręsti globalizacijos uždavinius ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. vasario 20 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl Integruotųjų ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo gairių (dalis: valstybių narių ir Bendrijos bendrosios ekonominės politikos gairės): Naujo ciklo pradžia (2008–2010 m.) ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2008 m. lapkričio 18 d. rezoliuciją dėl EPS@10: pirmasis Ekonominės ir pinigų sąjungos dešimtmetis ir ateities uždaviniai ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 103 straipsnio 2 dalį,

Finansinė krizė ir ekonominiai bei socialiniai jos padariniai

1. pabrėžia, kad pasaulinė finansų krizė, kilusi dėl visuotinio makroekonomikos pusiausvyros nebuvimo ir pasaulinės paskolų krizės, padarė didelę žalą viso pasaulio finansų sistemoms, įskaitant Europos Sąjungą; taip pat pabrėžia, kad pasaulinė finansų krizė sukėlė didžiulę vertybinių popierių rinkos kapitalizavimo griūtį visame pasaulyje ir šios krizės neigiamas poveikis realiai ekonomikai yra itin didelis, ir neigiama įtaka visų pirma užimtumo perspektyvoms ir socialinei padėčiai yra ilgalaikio pobūdžio; pabrėžia, kad finansų rinkos itin svarbios realiai ekonomikai ir kad vienas iš prioritetų siekiant užtikrinti augimą ir užimtumą šalia darbo vietų išsaugojimo turėtų būti teikiamas siekiui atnaujinti kapitalo srautus, teikti paskolas ir užtikrinti investicijų finansavimą, taigi būtina nustatyti aiškius įsipareigojimus ir užtikrinti vyriausybės garantijas, taip pat geriau įgyvendinti priežiūrą, kuri galiausiai aprėptų visas finansų rinkas, parengti reglamentus, pagal kuriuos būtų remiamas atsakingų paskolų teikimas rinkoms, ir taip atkurti pasitikėjimą ir patikimumą;

⁽¹⁾ OL C 282 E, 2008 11 6, p. 422.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0543.

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

2. rekomenduoja taikyti trumpalaikes ir ilgalaikes priemones, skirtas staigiems tiesioginiams krizės padariniams atsverti ir neigiamam poveikiui, kuris daromas realiai ekonomikai, sumažinti; parengus teisės aktų dėl padėties atkūrimo paketus, turėtų būti įgyvendintas suderintas ilgalaikis veiksmų planas, kuriuo vadovaujantis ES ekonomika būtų grąžinta į stabilaus augimo kelią, o ateityje būtų apsaugota nuo panašaus pobūdžio krizių;

3. primena, kad Parlamentas savo 2008 m. vasario 20 d. rezoliucijoje dėl 2008 m. pavasarį vykšančiam Europos Vadovų Tarybos susitikimui perduodamos nuomonės apie Lisabonos strategiją ⁽¹⁾ jau pažymėjo didžiulę finansų rinkų stabilumo išsaugojimo svarbą, pabrėžė, kad pastarojo meto rizikingų paskolų krizė liudija, jog Europos Sąjunga, siekdama užtikrinti daugiau skaidrumo, finansų rinkų stabilumą ir geresnę vartotojų apsaugą, turi parengti priežiūros priemones, kreipėsi su prašymu įvertinti dabartines sistemas ir riziką ribojančios priežiūros priemones Europoje ir primygtinai paragino išsamiai konsultuotis su Parlamentu ir parengti aiškias rekomendacijas dėl to, kaip galėtų būti gerinamas finansų sistemų stabilumas ir jų pajėgumas užtikrinti Europos įmonėms ilgalaikius saugius finansus;

4. pabrėžia, kad finansų rinkos yra ir toliau bus socialinių rinkų ekonomikos funkcionavimo pagrindas ir kad manoma, jog jos suteiks ekonomikai klestėjimo priemonių, dėl kurių savo ruožtu atsirado galimybių gyventojams stabiliai gerinti savo gyvenimo standartus pastaraisiais dešimtmečiais; pabrėžia, kad visiškai patikimos, veiksmingos ir skaidrios finansų rinkos yra būtina sveikos ir naujoviškos Europos ekonomikos, kurią vystant skatinamas augimas ir kuriamos darbo vietos, sąlyga;

5. pabrėžia, kad kilus finansų krizei atsirado galimybė nebeignoruoti būtinybės skatinti naujoves, kurios yra ekonomikos variklis; mano, kad tai palankus metas kurti dinamišką, žiniomis grįstą ekonomiką, t. y. siekti tikslo, kurį Europa išsikėlė prieš aštuonerius metus; mano, kad laikas kurti veiksmingiausiai energiją naudojančią ekonomiką, kuri galėtų pakeisti pasaulį ir užtikrinti Europos klestėjimą bei tarptautinį konkurencingumą per ateinančius dešimtmečius; mano, kad laikas skatinti naujoviškas pramonės šakas, kurios pajėgios užtikrinti naują augimo etapą Europoje;

6. pripažįsta, kad pagalbos priemonės, patvirtintos siekiant išvengti dar didesnės žalos fiskalinei sistemai, davė teigiamų rezultatų; vis dėlto primygtinai ragina užtikrinti skaidrų ir veiksmingą reguliavimą, kuris geriausiai atitiktų vartotojų, įmonių ir darbuotojų interesus, bei parengti naują finansinę struktūrą; ragina teikti daugiau teisėkūros pasiūlymų ir rengti daugiau tarptautinių susitarimų, kuriais remiantis būtų užkirstas kelias nepagrįstai rizikai, įtakai ir ekonominiam trumparegiškumui, kurie ir yra pagrindiniai krizės šaltiniai; primena Komisijai, kad ji privalo reaguoti į Parlamento prašymus dėl rizikos draudimo fondų ir privataus kapitalo fondų reguliavimo, ir tikisi, kad artimiausiu metu Komisija pateiks teisėkūros pasiūlymų;

7. pabrėžia būtinybę skubiai užtikrinti, kad finansų sektorius, kuriam suteikta valstybės parama, teiktų pakankamai paskolų įmonėms, ypač mažoms ir vidutinėms įmonėms (MVĮ), ir namų ūkiams; primygtinai ragina į pagalbos planus įtraukti įpareigojančias sąlygas, susijusias su dividendų paskirstymu ir skolinimo praktika;

8. išpėja, kad ydingas sumažėjusių investicijų ir vartojimo išlaidų ratas gali lemti darbo vietų skaičiaus, verslo planų mažinimą ir mažiau naujovių, taigi tikėtina, kad Europos Sąjunga būtų stumiama į gilią ir ilgalaikę recesiją; pabrėžia, kad būtina rasti suderintą Europos atsaką siekiant, kad krizė netaptų prieštarų nacionalinių finansinio stabilumo ir ekonomikos atgaivinimo planų suma, su galimais konfliktais ir sąnaudomis, kurie kelia grėsmę bendrajai rinkai, ekonomikos stabilumui. ekonominei ir pinigų sąjungai, taip pat Europos Sąjungos vaidmeniui pasaulyje;

(1) Priimti tekstai, P6_TA(2008)0057.

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

9. tikisi, kad bendri veiksmai padės įveikti finansų krizės poveikį realiai ekonomikai; ragina nustatyti gaires, susijusias su užimtumu ateityje ir augimo rodikliais, kuriomis remiantis turėtų būti apibrėžtas Europos ekonomikos atkūrimo plano mastas ir jo sudėtinės dalys; atsižvelgdamas į tai, ragina, vadovaujantis augimo ir stabilumo pakto nuostatomis ir jame išdėstytomis lankstumo taisyklėmis, parengti visapusišką Europos strategiją, kuria būtų remiamasi nustatant ateities investicijas (t. y. investicijas į kvalifikuotą ir profesionalų žmogiškąjį kapitalą, kurio pagalba būtų užtikrintas technologijų proveržis ir plėtra, į naujoves, energetinį efektyvumą ir tvarią infrastruktūrą, ryšių technologijas, tarpusavio ryšius ir paslaugas, įskaitant sveikatos priežiūros paslaugas ir į galimybes įmonėms, įskaitant MVĮ, investuoti į naujus produktus ir rinkas), darbo vietų ir pajamų išsaugojimo priemonės, taip pat siekiant geriau koordinuoti ekonominę ir socialinę politiką;

10. mano, kad nustatant skatinamąsias priemones, strategiškai daugiausia dėmesio galėtų būti skiriama energijai iš atsinaujinančių šaltinių, energijos efektyvumui ir aplinkai: taip būtų sukurta kokybiškų ekologiškų darbo vietų, o Europos pramonė įgytų iniciatyvinių pranašumą kitų pasaulio regionų, kurie dar tik ketina imtis šios iniciatyvos, atžvilgiu;

11. laikosi nuomonės, kad ilgalaikis sprendimas gali būti rastas tik vykdant politiką, pagal kurią numatoma kuo skubiau pradėti kovą su didėjančiu nedarbu ir skurdu ir derinti šią kovą su ilgalaikio mūsų ekonomikos perėjimo prie tvarumą skatinančių veiksmų pagrindo rengimu; šios politikos pagrindas – Geteborge patvirtintos tvarumo strategijos, kuri paskelbta dalimi Lisabonos strategijos, nuostatos;

12. pabrėžia, kad svarbiausias Europos Sąjungos prioritetą turi būti jos piliečių apsauga nuo finansinės krizės padarinių, nes jiems (ar jie būtų darbuotojai, ar namų ūkių nariai, ar verslininkai) daromas didžiausias poveikis; mano, kad daugelį darbuotojų ir jų šeimų paveikė ar paveiks krizė, ir reikia imtis veiksmų siekiant sustabdyti atleidimus iš darbo ir padėti žmonėms greitai grįžti į darbo rinką ir nebūti bedarbiais ilgą laiką; tikisi, kad 2009 m. pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikime bus susitarta dėl aiškių gairių ir konkrečių priemonių, skirtų užimtumui išsaugoti ir darbo vietoms kurti;

13. mano, kad be kitų ekonominės krizės padarinių didžiausią susirūpinimą kelia Europos Sąjungos augantis skurdas; mano, kad itin svarbu sustabdyti šiuo metu augantį nedarbą Europos Sąjungoje; pažymi, kad veiksmingiausias skurdo mažinimo ir jo prevencijos būdas yra strategija, grindžiama visiško užimtumo, aukštos kokybės darbo vietų ir socialinės įtraukties tikslais, priemonėmis, skirtomis verslumui skatinti, bei veiksmais, skirtais MVĮ ir investicijų vaidmeniui didinti; primena, kad strategija, skirta išstūmimo iš darbo rinkos problemai spręsti, turėtų būti grindžiama atitinkamais gyvenimo lygio standartais ir parama pajamoms, įtraukiają darbo rinką bei aukštos kokybės paslaugomis ir švietimu; taigi mano, kad būtina verslininkams, MVĮ ir investicijoms skirtais veiksmais remti užimtumą, taip pat iniciatyvas, skirtas padėti žmonėms vėl grįžti į darbo rinką; mano, kad ypatingas prioritetą šiuo atžvilgiu turėtų būti teikiamas bedarbių perkvalifikavimui ir kvalifikuotos bei specializuotos darbo jėgos švietimui; mano, kad solidarumo principas yra Europos kūrimo proceso pagrindas ir kad valstybėms narėms turėtų būti prieinamas Bendrijos finansavimas pagal programas, kuriomis siekiama užkirsti kelią nežabotam darbo vietų praradimui, perkvalifikuoti darbuotojus, taip pat suteikti kvalifikaciją nekvalifikuotiems asmenims; mano, kad būtina parengti darbo įstatymus, kad būtų pasiektas didesnis lankstumas ir saugumas darbo rinkoje, taip pat gaunant naują darbo vietą; mano, kad būtina peržiūrėti Bendrijos turimas finansines priemones, pvz., Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą, kad jas būtų galima veiksmingai ir laiku panaudoti, jei dideliuose ekonomikos sektoriuose netenkama daug darbo vietų; palankiai vertina Komisijos pasiūlymą supaprastinti Europos socialinio fondo kriterijus ir nukreipti veiklą į labiausiai pažeidžiamus subjektus;

14. pabrėžia, kad MVĮ, kurios yra Europos ekonomikos pagrindas, ypač smarkiai paveikė dabartinis ekonomikos nuosmukis; pabrėžia, kad kreditų apribojimas labiausiai pakenkė MVĮ sektoriui, nes šis sektorius yra ekonomikos dalis, kuri labiausiai pagrįsta trumpalaikiu darbinio kapitalu, paprastai gaunamu kredito būdu; pabrėžia, kad kapitalo trūkumas ir bendras paklausos sumažėjimas verčia MVĮ pasitraukti visais aspektais; pabrėžia, kad kadangi MVĮ įneša didžiausią indėlį į BVP ir yra didžiausias Europos Sąjungos darbdavys, dabartiniai šių įmonių sunkumai turi ilgalaikių pasekmių visai Europos Sąjungai, ypač pažeidžiausiausiems ir labiausiai nukentėjusiems regionams; be to, pabrėžia, kad apskritai svarbu skubiai įgyvendinti Smulkiojo verslo aktą ir, visų pirma nuostatas dėl MVĮ skirtų kreditų, pasitelkiant Europos Investicijų Banko (EIB) veiksmus;

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

15. pabrėžia, kad galimybė gauti pakankamą, prieinamą ir pagrįstai saugų finansavimą yra lemiamą išankstinę investicijų ir augimo sąlyga; mano, kad dabartinėmis ekonominėmis sąlygomis smulkiojo verslo aktas ir jo tikslai šiuo metu svarbūs kaip niekad, nes MVĮ teikia nepanaudotą ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo bei išlaikymo potencialą, taip pat suteikia galimybę politiniams vadovams sustiprinti pasitikėjimą Europos verslo sektoriuje;

16. atkreipia dėmesį, kad siekiančiai tvaraus augimo Europai reikia sveikos, dinamiškos ir kvalifikuotos darbo jėgos; ir kad, deja, tam kenkia, *inter alia*, neigiamas gyventojų augimas daugumoje valstybių narių; mano, kad veiksminga vaikų priežiūros infrastruktūra, dėl kurios susitarta 2002 m. kovo 15–16 d. Barse-lonoje vykusio Europos Vadovų Tarybos susitikimo metu, yra svarbus veiksnys derinant darbą ir šeiminių gyvenimą; mano, kad užtikrinus išvystytą, šeimos reikmėmis grindžiamą, vaiko priežiūrą, moteriai ir vyrui lengviau dirbti ir rūpintis šeima; pabrėžia, kad didėjantis moterų užimtumas ne tik kelia visos ekonomikos augimą, bet taip pat prisideda prie demografinių problemų, kurias šiandien patiria Europa, mažinimo; mano, kad siekiant gauti didesnę turimos darbo jėgos potencialą, būtina skatinti kartų solidarumą;

17. nepaisant to, ragina valstybes nares atnaujinti savo imigracijos politiką ir, remiantis Jungtinių Amerikos Valstijų patirtimi šioje srityje, visų pirma siekti tikslingai pritraukti aukštos kvalifikacijos imigrantus, kurie atitiktų Europos darbo rinkos reikalavimus, ir stengtis bendradarbiauti su kilmės šalimis, kad būtų išvengta protų nutekėjimo; mano, kad vykdant švietimo politiką turėtų būti labiau siekiama pritraukti užsienio mokslininkus tyrėjus ir studentus, kurie liktų Europos Sąjungoje ilgesniam laikui (pvz., 2007–2012 m. „Erasmus Mondus“ programa); mano, kad siekiant sukurti pirmąją pasaulio žiniomis grindžiamą ekonomiką privalu, kad, visos valstybės narės užtikrintų ir saugotų pagrindines oficialių migrantų teises bei suteiktų jiems informacijos apie bendras Europos vertybes ir gerbtų kultūrų įvairovę;

Piliečių poreikiai ir būtina reakcija

18. pabrėžia, kad dėl dabartinės krizės Bendrijos Lisabonos programoje yra keletas pagrindinių prioritetų, kurių Europos institucijos turėtų siekti ypač skubiai: skatindamos regioninę ir vietos konkurencingumą, laikydamosi konkurencijos teisės aktų nuostatų bei skatindamos vartotojų politiką siekiant veiksmingesnio ir teisingo rinkų veikimo ir išnaudojant visus bendros rinkos privalumus, ypač mažmeninės prekybos ir kitų paslaugų srityje; pagreitinti Smulkiojo verslo akto, visų pirma 2000 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/35/EB dėl kovos su pavėluotu mokėjimu komerciniuose sandoriuose ⁽¹⁾ ir 2008 m. birželio 25 d. Komisijos pasiūlymą, siekiant priimti Tarybos reglamentą dėl Europos privačiosios bendrovės statuto (COM(2008)0396), įgyvendinimą; kuo greičiau įgyvendinti Europos mokslinių tyrimų erdvę ir vadinamuosius penktosios laisvės pasiūlymus, kad būtų pagerintas laisvas žinių ir naujovių judėjimas skatinant žinių perdavimą švietimo, mokslinių tyrimų ir taikomiosios veiklos bei pramonės gamybos srityse; patvirtinti rentabilų Bendrijos patentų ir ES patentų teismo sistemą, kuri labai padidintų Europos įmonių konkurencingumą, palengvintų bendrovių prieigą prie finansavimo ir skatintų naujoves;

19. mano, kad Europos Sąjunga turi siekti bendro pagrindinio tikslo: sukurti užimtumo galimybių ir tokiu būdu neleisti masinio nedarbo; mano, kad šis tikslas turėtų apspręsti Europos ekonomikos atkūrimo plano apimtį ir sudėtinę dalį; mano, kad siekiant, kad Europos ekonomikos atkūrimo planas ir jį papildančios priemonės padarytų kuo geresnį poveikį Europos darbo rinkoms, būtina laikytis solidarumo principo; pabrėžia, kad reikia dėti papildomų pastangų siekiant remti pažeidžiamiausias visuomenės grupes;

20. labai pritaria darbo rinkos politikai, kuria skatinamas visų asmenų patekimas į darbo rinką ir visą gyvenimą trunkantis mokymasis; ragina valstybes nares ir socialinius partnerius siekti naujoviškų susitarimų, kad visi žmonės turėtų darbą; be kita ko, pritaria, kad būtų sumažinti socialiniai mokesčiai mažesnėms pajamoms siekiant skatinti mažiau kvalifikuotų darbuotojų užimtumą ir kad būtų taikomi naujoviški sprendimai (pvz., taikomos sistemos, kuriomis būtų iš dalies subsidijuojamos namų ūkių ir vaikų priežiūros darbuotojų socialinio draudimo įmokos (angl. „service cheques“) ir kuriomis būtų padedama labiausiai pažeidžiamiesiems darbuotojams gauti darbus, teikiant subsidijas), kurie jau sėkmingai pradėti taikyti kai kuriose ES šalyse; tikisi šioje srityje keistis pažangiaja patirtimi;

⁽¹⁾ OL L 200, 2000 8 8, p. 35.

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

21. pabrėžia, kad reikia didinti vartotojų apsaugos taisyklių efektyvumą, kad būtų patenkinti Sąjungos piliečių lūkesčiai, ypač susiję su finansiniais produktais; ragina valstybes nares parengti politikos priemonės, kuriomis būtų remiami labiausiai nuo finansinės krizės nukentėję asmenys;

22. pabrėžia, kad svarbu nedelsiant užtikrinti laisvą judėjimą ir judumą darbo rinkoje, ir kartu primygtinai reikalauja užtikrinti, kad už vienodą darbą būtų vienodai atlyginama ir kad būtų visapusiškai laikomasi kolektyvinės sutarties ir gerbiamos profsąjungos, taip pat jų teisė imtis kolektyvinių veiksmų; pabrėžia, kad panaikinus judumo kliūtis Europos darbo rinkoje bus užtikrinta didesnė Europos darbo jėgos apsauga; pažymi, kad Europos Sąjunga turi stengtis paaiškinti piliečiams, kokių privalumų turi strategija, veiksmingai suderinanti plėtrą, integraciją, solidarumą ir darbo jėgos judumą;

23. pažymi, kad kai kurios valstybės narės įvedė minimalaus atlyginimo koncepciją; siūlo, kad ir kitos valstybės narės išnagrinėtų šią patirtį ir ja pasinaudotų; ragina valstybes nares visiems sudaryti sąlygas dalyvauti socialiniame ir ekonominiame gyvenime, ypač kai tai susiję su teisės aktais, kuriuose nustatomas minimalus atlyginimas, arba bet kokiais kitais teisiškai įpareigojančiais ir bendrai privalomais susitarimais, arba kolektyviniais susitarimais, priimtais vadovaujantis nacionalinėmis tradicijomis, kuriuos taikant būtų užtikrinama, kad visą dieną dirbantys asmenys galėtų pragyventi iš gaunamų pajamų;

24. mano, kad finansinė krizė sudaro galimybes atlikti reikalingas reformas, didžiausią dėmesį skiriant patikimiems pagrindiniams ekonomikos principams nuo tinkamų investicijų į švietimą ir įgūdžių įgijimą iki viešųjų finansų kokybės ir aplinkos, kurioje būtų skatinamos naujovės ir darbo vietų kūrimas; mano, kad tvarus augimas ir darbo vietų kūrimas Europos Sąjungoje vis labiau priklauso nuo pažangos ir naujovių, kaip pagrindinių Europos konkurencingumo variklių;

25. ragina Europos Sąjungą ir jos valstybes nares imtis skubių priemonių augimui skatinti ir darbo vietoms kurti bei paklausai ir vartotojų pasitikėjimui didinti; mano, kad, atsižvelgiant į šias aplinkybes, itin svarbu parengti pažangiojo augimo iniciatyvą, kurioje didžiausias dėmesys būtų skiriamas Lisabonos strategijos tikslams, pvz., investicijoms į vadinamąjį žinių trikampį (kurį sudaro švietimas, moksliniai tyrimai ir naujovės), ekologines technologijas, energijos vartojimo efektyvumą, tvarią infrastruktūrą ir ryšių technologijas; atkreipia dėmesį į sinerginį tokios iniciatyvos poveikį būsimo konkurencingumo, darbo rinkos ir aplinkos bei išteklių apsaugos atžvilgiu;

26. pabrėžia, kad valstybės narės turėtų tęsti darbo rinkų reformas, siekdamas sukurti daugiau darbo vietų, ir toliau pertvarkyti švietimo sistemas, kad padėtų kelti kvalifikaciją; mano, kad valstybės narės taip pat turėtų toliau dėti pastangas ir daugiau investuoti į švietimą bei taip skatinti produktyvumo augimą; be to, pabrėžia, kad norint įgyvendinti naujovių ir jų platinimo uždavinius, taip pat užtikrinti darbo jėgos galimybes įsidarbinti bei jos lankstumą turi būti tobulinamas švietimas ir mokymas, taip pat mokymasis visą gyvenimą; vis dėlto, akivaizdu, kad Europoje investicijos į žmogiškąjį kapitalą vis dar nepakankamos kuriant žinių ekonomiką;

27. pabrėžia, kad dabartinė krizė neturi tapti pretekstu atidėti labai reikalingą išlaidų perorientavimą į investicijas ekologiniams klausimams spręsti, o turėtų būti suprantama kaip papildoma paskata toliau siekti itin reikalingo pramonės ekologiškumo; įsitikinęs, kad klimato kaitos problemos sprendimo ekonominis aspektas aiškus ir kad imantis bet kokių priemonių atidėti reikalingus veiksmus išlaidos galų gale dar labiau padidės;

28. ragina valstybes nares persvarstyti savo biudžetus ir investuoti į pažangiojo augimo projektus, kartu visapusiškai pasinaudojant persvarstytu Stabilumo ir augimo paktu;

29. pabrėžia, kad įvairių valstybių narių ekonomika yra glaudžiai tarpusavyje susijusi; todėl pabrėžia, kad būtinas efektyvesnis koordinavimas ir tobulesnis valdymas ir kad tai dar labiau reikalinga krizės laikais; atkreipia dėmesį, kad labiausiai aktyvesnio bendradarbiavimo reikia euro zonoje; atkreipia dėmesį į savo rezoliucijoje dėl EPS@10 pateiktas rekomendacijas; tikisi, kad Komisija pateiks aiškias ir tvirtas gaires dėl geriau koordinuoto valstybių narių požiūrio;

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

30. yra įsitikinęs, kad sprendimas atsisakyti kovoti su klimato kaita ir atidėti investicijas į aplinkos apsaugą vėlesniam laikui – tai nedovanotina klaida, kurios poveikis bus juntamas tuoj pat ir kuri taip pat turės įtakos būsimoms kartoms;

Europos veiksmų apimtis

31. pabrėžia būtinybę sustiprinti Europos ir nacionalinių ekonomikos atkūrimo planų socialinį aspektą; ragina Komisiją stebėti ir teikti pasiūlymus dėl finansų krizės poveikio, ypač poveikio socialinei atskirčiai, skurdui ir pensijoms, iki pat 2009 m. pavasario Europos Vadovų Tarybos susitikimo;

32. ragina Komisiją ir valstybes nares užtikrinti, kad pagal Europos socialinio fondo pagrindinė finansavimo sistema būtų iš esmės skirta tikslui perkvalifikuoti darbuotojus ir gerinti jų galimybes įsidarbinti, taip pat socialinės įtraukties veiksams, siekiant įveikti blogiausias krizės socialines pasekmes; dar kartą pabrėžia, kad dėmesys pirmiausia turėtų būti skiriamas tiems, kurie labiausiai nutolę nuo darbo rinkos;

33. pabrėžia, kad Europos reikia aplinką tausojančio „naujojo sandorio“, kuris taip pat padėtų spręsti ekonominę, ekologinę ir socialinę krizę; kuriant darbo vietas gamybos ir su pramone susijusiuose sektoriuose, kartu būtina labai daug investuoti į socialines paslaugas, visų pirma į švietimą ir sveikatos apsaugą ir sukurti geresnes mūsų vaikų ir studentų mokymosi sąlygas, padidinti mokytojų skaičių ir pagerinti fizines mokymosi sąlygas, nes tai investicijos, kurios ateityje atsipirks;

34. atkreipia dėmesį į tai, kad tausojančio „naujojo sandorio“ investicijomis taip pat turėtų būti siekiama tausaus pelno ir naudojamų išteklių, išskyrus naftą („svarbių išteklių“), pakeitimo kitais šaltiniais, nes artimiausioje ateityje jų pradės trūkti ir tai turės neigiamos įtakos tam tikrų sektorių, pvz., informacijos, ryšių ir pramogų pramonės, vystymuisi; pažymi, kad remiantis naujausiais tyrimais naudojant minėtus išteklius galima gauti daug tausios naudos ir taip sumažinti atliekas, sąnaudas ir priklausomybę nuo įprastų išteklių;

35. pabrėžia, kad energetikos srityje šiuo metu Europa priklauso nuo iškastinio kuro, kuris yra pagrindinis jos energijos šaltinis; mano, kad nors būtina sumažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro, tačiau kartu būtina pasiekti Europos energetinį saugumą; tiki, kad tai reiškia, jog reikia įvairinti iškastinio kuro šaltinius, kartu stengiantis išlaikyti priimtinas energijos kainas; mano, kad būtina atverti valstybių narių energetikos sektorius ir pasiekti tikrąją konkurenciją; mano, kad būtina pagerinti energetinį efektyvumą pasitelkus mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą bei propaguojant pažangiąją patirtį; mano, kad kadangi ateityje naftos ir dujų kainos bus didelės, Europa turėtų gebėti sumažinti šių kainų poveikį; mano, kad taip pat Europa turėtų kruopščiai apsvarstyti posūkį link vidaus rinkos, veiksmingiau paskirstyti energiją ES ir priešintis priklausomybei nuo energijos, gaunamos už Sąjungos ribų; mano, kad būtina padidinti iš atsinaujinančių šaltinių gaunamos energijos dalį siekiant sumažinti priklausomybę nuo iškastinio kuro; mano, kad reikėtų stiprinti mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą šioje srityje ir turėtų būti teikiama pirmenybė įvairiems vietos lygmens sprendimams, siekiant kuo geriau pasinaudoti turimais atsinaujinančiais energijos šaltiniais;

36. pažymi, kad Europos Sąjunga vis dar atsilieka nuo JAV naujovių kūrimo tempo; pabrėžia, kad naujovės gali užtikrinti greitą Europos ekonomikos atkūrimą suteikdamos santykinį privalumą pasaulinėse rinkose; atkreipia dėmesį į tai, kad ekonomikos nuosmukio laikotarpiais įprasta mažiau lėšų skirti moksliniams tyrimams ir taikomajai veiklai, tačiau tai neteisingas požiūris, nes visiškai priešingas tam, ką reikėtų daryti; tiki, kad didesnės investicijos į mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą bei švietimą didina našumą, o kartu ir augimą; ragina investuoti į mokslinius tyrimus ir mokslą siekiant 3 proc. BVP tikslo; pabrėžia, kad ES biudžete turi būti numatyta didesnė moksliniams tyrimams skirta išlaidų dalis; valstybės narės turėtų padidinti ar bent jau įvykdyti savo investicijų į mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą išsipareigojimus, taip pat jos turėtų remti privataus sektoriaus investicijas į mokslinius tyrimus ir taikomąją veiklą pasitelkusios fiskalines priemones, paskolų garantijas, regionines partnerių grupes ir kompetencijos centrus ir bet kurias kitas įmanomas priemones, kurios gali padėti pasiekti šį tikslą; mano, jog suaugusiųjų švietimui ir visą gyvenimą trunkančiam mokymuisi turėtų būti teikiama pirmenybė visais politikos lygmenimis, nes šie veiksmai didina darbo našumą ir kartu suteikia būtinius įgūdžius norint patekti į darbo rinką ir išsilaikyti itin konkurencingose užimtumo srityse;

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

37. atkreipia dėmesį, kad prasidedant dvidešimt pirmajam amžiui technikos ir telekomunikacijų priemonės suteikė globalizacijos jėgoms ligi šiol neįsivaizduojamą mastą, šios priemonės suliejo komunikacijas ir darbo rinkas ir prisidėjo prie pavyzdžio neturinčių naujovių laikotarpio, dėl šių priemonių ekonomika tapo daug našesnė, taip pat šios priemonės sujungė pasaulio piliečius; todėl mano, kad didindama ekonomikos galią ir poveikį ekonomikai, dar labiau atverdamą telekomunikacijų, energetikos, mokslinių tyrimų ir paslaugų rinkas, Europos Sąjunga gali šios ekonominės sumaišties metu tapti stipresne ir pagerinti savo sveikatos apsaugos kokybę bei padidinti jos prieinamumą, pasiekti pažangos klimatui palankios energetikos vystymo ir plėtotės srityje, pagerinti švietimą valstybėse narėse ir paskatinti Europos Sąjungos tapimą pasaulio lydere technologijos ir taikomųjų technologijos naujovių srityse; pabrėžia, kad žiniomis grindžiamai ekonomikai kurti reikalinga aukštos kokybės paslaugų plėtotė ir plačiajuosčio ryšio strategija, kuria remiantis būtų galima pagreitinti tinklų atnaujinimą ir plėtrą; mano, kad Europos ekonomikos atkūrimo plane Komisijos pateiktas pasiūlymas iki 2010 m. sukurti visa apimančią plačiajuosčio ryšio tinklą yra būtinas žingsnis tam, kad Europos Sąjunga galėtų išlaikyti savo konkurencingumą;

38. ragina daugiau dėmesio skirti Komisijos 2001 m. lapkričio 21 d. Baltajai knygai jaunimo klausimais (COM(2001)0681) ir Europos Tarybos 2005 m. kovo 22–23 d. priimtam Europos jaunimo paktui, kaip priemonėms, padedančioms įgyvendinti Lisabonos strategijos tikslus; mano, kad Komisija, rengdama pasiūlymus dėl teisės aktų, turėtų atsižvelgti į jaunimui daromą poveikį ir įtraukti į pasiūlymus struktūrinių dialogų su jaunimo organizacijomis rezultatus; taip pat mano, kad valstybės narės, įgyvendindamos Lisabonos nacionalines reformos programas, turėtų kreipti dėmesį į jaunimo problemas, o vykdydamos įvairios srities politiką atsižvelgti į jaunimui rūpimus klausimus; persvarstant pagrindinius Bolonės proceso po 2010 m. tikslus, pirmenybė turėtų būti teikiama didesniai studentų mobilumui ir įvairių švietimo sistemų kokybei, taip pat reikia imtis veiksmų įvairiose politikos srityse; pabrėžia, kad siekiant sukurti tikrąją Europos aukštojo švietimo erdvę reikia atkreipti dėmesį į tai, kad įvairūs mobilumo aspektai apima platesnę nei aukštojo mokslo sritį, jie susiję su socialiniais reikalais, finansais, migracijos ir vizų politika;

39. mano, kad vidutiniu laikotarpiu finansų priežiūros struktūros perkėlimas į Europos lygmenį, veiksmingos konkurencijos taisyklės, tinkamas reglamentavimas ir didesnis finansų rinkos skaidrumas yra itin svarbūs siekiant išvengti dabartinės krizės pasikartojimo; laikosi nuomonės, kad integruota, išsami (aprepianti visus finansų sektorius) ir darni priežiūros sistema, visų pirma užtikrinanti nuoseklų požiūrį reguliuojant tarptautinio masto finansinės rizikos sklaidą, veikianti pagal suderintus teisės aktus, sumažintų atitikties išlaidas tais atvejais, kai veikla vykdoma keliose jurisdikcijose; ragina Komisiją pateikti pasiūlymą dėl esamos priežiūros struktūros koregavimo pagal šiuos principus; nepaisant jau minėtų priemonių, ragina valstybes nares vidutiniu laikotarpiu grįžti prie proporcingo valstybinio finansavimo ir todėl prašo valstybes nares išaiškinti, kaip jos galės pasiekti šį tikslą;

40. remia G20 Europos narių sprendimą, priimtą 2009 m. vasario pabaigoje Berlyne, „imtis galutinių veiksmų prieš mokesčių rojus“ ir nebendradarbiaujančias jurisdikcijas kiek galima greičiau susitariant dėl sankcijų rinkinio, kuris turi būti patvirtintas Londono aukščiausio lygio susitikime; rekomenduoja, kad ES savo lygmeniu patvirtintų atitinkamą teisinę sistemą su tinkamomis paskatomis rinkos dalyviams susilaikyti nuo verslo šiose jurisdikcijose; pabrėžia, kad sprendžiant šią problemą labai svarbu, kad požiūriai pasaulyje suartėtų;

41. ragina valstybes nares ir Europos Sąjungą pritaikyti ES biudžetą ir leisti panaudoti nepanaudotas lėšas siekiant remti Europos Sąjungos politikos tikslus;

42. susirūpinęs dėl didėjančių regionų skirtumų, nes dėl finansinės krizės padarinių, be kita ko, didėja valstybių narių kreditingumo skirtumai ir todėl auga palūkanos valstybėse narėse, kurių reitingai mažesni; ragina parengti naujas naujoviškas finansines priemones, kad būtų sušvelninti šie padariniai ir pritraukta naujo kapitalo;

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

43. pabrėžia, kad krizė kelia ypač neigiamų ekonominių ir socialinių pasekmių daugelyje naujų valstybių narių, labai sulėtindama jų sanglaudą su 15 senųjų ES valstybių narių; be to, mano, kad tai paveiks ir eurą bei euro zonos ekonomiką; taigi ragina imtis stipraus Europos solidarumo priemonių siekiant apsaugoti euro zoną ir sutvirtinti Europos Sąjungos vidinę darną, visų pirma teikiant tvirtesnę paramą Centrinės ir Rytų Europos ekonomikai, ypač pritaikant struktūrinius fondus ir Globalizacijos fondą šioms šalims, taip pat specialią EIB paramą, teikiamą naujoms pažangioms finansinėms priemonėms; atkreipia dėmesį į tai, kad ekonominių krizių laikotarpiais, kai ekonominis nuosmukis kelia pavojų bendroms Europos vertybėms, Europos vienybė itin svarbi; taigi ragina, kad Komisija imtųsi išvalgesnių ir atsargesnių veiksmų naujų valstybių narių atžvilgiu;

44. pažymi, kad ES finansavimo priemonės turėtų būti naudojamos viešosioms išlaidoms paremti; pažymi, kad siekiant prisidėti prie Europos ekonomikos atkūrimo reikėtų padidinti šių finansavimo priemonių įgyvendinimo mastą ir greitį; mano, kad ES sanglaudos politika – tai puiki teritorinio solidarumo, ypač jo tarpvalstybinių apsektų, priemonė; labai džiaugiasi tuo, kad sanglaudos politika neseniai pritaikyta prie Lisabonos strategijos; mano, kad daugiau regioninių lėšų skiriamų verslumui, moksliniams tyrimams, naujovėms, užimtumui ir naujiems įgūdžiams skatinti, didelė dalis lėšų turėtų tapti prieinamomis vietos lygmeniu, siekiant padidinti verslo galimybes ir paremti labiausiai pažeidžiamus subjektus;

45. atkreipia dėmesį, kad Transeuropinių transporto tinklų (TEN-T) ir Transeuropinių energetikos tinklų (TEN-E) programos taip pat turėtų visapusiškai prisidėti prie Europos ekonomikos atkūrimo plano ir prie Lisabonos strategijos tikslų; mano, kad dėl sėkmingų koordinatorių pastangų ir Transeuropinių transporto tinklų vykdomosios agentūros įsteigimo bei įgyvendinimo teisės aktų, skirtų daugiarūšiškumo veiksmingumui padidinti, buvo parengta pakankamai TEN-T projektų visoje Europos Sąjungoje, kad būtų padidintas tvarusis augimas ir pagerintas judumas;

46. atkreipia dėmesį į svarbų EIB vaidmenį įgyvendinant Europos ekonomikos atkūrimo planą; džiaugiasi, kad valstybės narės padidino EIB kapitalą, kad galėtų suteikti daugiau paskolų MVĮ; primygtinai reikalauja, kad paskolas galėtų gauti visų valstybių narių įmonės, taikant skaidrius ir nešališkus kriterijus; ragina toliau stiprinti EIB vaidmenį, susijusį su naujomis naujoviškomis finansinėmis priemonėmis;

47. atsižvelgdamas į ekonominį valdymą, mano, kad dabartinė finansų krizė reikalauja visų valstybių narių tvirto ir koordinuoto įsikišimo, kuris turi būti atliktas tinkamu laiku, taip pat reglamentavimo priemonių, siekiant sustiprinti finansų rinkas ir grąžinti pasitikėjimą; mano, kad reikia parengti naujas reglamentavimo priemones, paremtas skaidrumo ir atskaitomybės principais, taip pat reikia įgyvendinti naujas stebėsenos priemones, kad būtų apsaugotos vartotojų teisės; mano, kad naujajame reglamente turėtų būti įrašyti reikalavimai, pagal kuriuos bankams draudžiamas pernelyg didelis įsiskolinimo lygis ir reikalaujama turėti didesnius kapitalo rezervus; be to, atkreipia dėmesį šioje srityje į su įkainojimo taisyklėmis ir rizikos vertinimu susijusias dabartines problemas; atkreipia dėmesį į būtinybę neatsilikti nuo finansų naujovių ir į tai, kad Europa turėtų išplėsti savo reglamentavimo institucijų šios srities technines žinias; mano, kad daugiau reglamentavimo nebūtinai reiškia geresnį reglamentavimą; mano, kad valstybės narės privalo koordinuoti savo reglamentavimo veiksmus; mano, jog būtina apsaugoti euro zonos stabilizavimo standartus ir finansinės priežiūros reguliavimą;

48. primena, kad dalis atsakomybės už finansų krizę tenka kreditų reitingų agentūroms; pritaria Europos Vadovų Tarybos raginimui paspartinti 2008 m. lapkričio 12 d. Komisijos pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl kredito reitingų agentūrų (COM(2008)0704) dėl kreditų reitingų agentūrų reglamentavimo sugriežtinimo;

49. ragina Komisiją pateikti teisėkūros pasiūlymą taikyti vadinamosioms mikroįmonėms išimtį iš 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtosios Tarybos direktyvos 78/660/EEB grindžiamos Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių⁽¹⁾ aprėpties;

(1) OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

50. mano, kad būtina nedelsiant sustiprinti pasaulinį finansų sektoriaus reguliavimą, kuris turėtų gerokai peržengti klasikinio bankininkystės sektoriaus ribas, ir imtis ryžtingų priemonių siekiant nustatyti privalomas riziką ribojančios priežiūros priemones, skaidrumą ir pažangią patirtį, taip pat taikyti sankcijas visoms valstybėms ir teritorijoms, kurios nebendradarbiauja; ragina Komisija pateikti atitinkamų pasiūlymų ir ragina Tarybą parengti tarptautinių derybų politinę sferą, kad būtų greitai pritarta tokiam požiūriui; pabrėžia, kad stabili pasaulio finansų sistema – viešojo gėrybė, o atsakomybė už jos išsaugojimą tenka pasaulio vadovams;

51. ragina Tarybą iki 2009 m. kovo mėn. susitarti dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ persvarstymo tam, kad būtų galima taikyti sumažintus PVM tarifus paslaugoms, kurioms teikti reikia daug darbuotojų, ir vykdyti kitas priemones siekiant paskatinti vietos paklausą; todėl ragina valstybes narės būti solidarias ir leisti taikyti diferencijuotas sektorinio PVM mažinimo galimybes, numatytas PVM direktyvoje, kurias valstybės narės gali įgyvendinti arba jų netaikyti pagal atitinkamus kiekvienos prioritetus. Diskriminuojančiomis mokesčių paskatomis turėtų būti skatinama vietos paklausa ir ekonomikos augimas;

52. labai džiaugiasi, kad Komisija sušaukė aukšto lygio grupę biurokratijos mažinimo klausimams nagrinėti, ir prašo kuo greičiau įgyvendinti pasiūlymus, dėl kurių minėtoji grupė susitarė; pabrėžia, kad dėl Lisabonos strategijos turėtų sumažėti įmonėms tenkanti reglamentų našta ir kartu didėti našumas, taigi garantuojamas didesnis augimo mastas visuose sektoriuose; tiki, kad Europa turi apsvarstyti reglamento alternatyvas, pasikonsultuoti su suinteresuotosiomis šalimis dėl naujojo reglamento ir didžiausią dėmesį skirti santykiui tarp reglamento sąnaudų ir naudos;

Lisabonos strategijos vertinimas, kiti etapai ir tolesni veiksmai

53. džiaugiasi pažanga, pasiekta vykdant Bendrijos Lisabonos programą pastaraisiais metais, tačiau atkreipia dėmesį į tai, kad daug svarbių teisėkūros iniciatyvų vis dar nagrinėjama ir šie teisės aktai turėtų būti nedelsiant priimti; pabrėžia, kad nėra pusiausvyros tarp iniciatyvų, pateikiamų pagal įvairias Europos gaires, kiekybės ir kokybės; ragina laikytis proporcingesnio požiūrio siekiant visapusiškai darnios reformų programos, kurioje derėtų visos Europos politikos kryptys; pritaria Europos reformos išorės aspekto stiprinimui, dėl kurio nustatomi aukšti standartai, tinkama reglamentavimo sistema ir kooperaciniai darbo metodai siekiant bendradarbiauti su kitais tarptautiniais ekonominiais veikėjais ir nugalėti visą pasaulį apėmusius sunkumus; atsižvelgdamas į tai džiaugiasi darbu, kurį atliko įvairūs Komisijos generaliniai direktoratai, nustatydami naujus kokybinius rodiklius; ragina Tarybą prašyti Komisijos užtikrinti, kad šie rodikliai būtų naudojami ir atliekant būsimą nacionalinių reformų programų įvertinimą ir būtų įtraukti į Komisijos stebėseną, kad būtų gautas išsamesnis ir adekvatesnis Lisabonos ir Geteborgo strategijos sėkmės vaizdas;

54. pabrėžia, kad siekiant didesnių Lisabonos strategijos rezultatų reikia veiksmingesnio įvairių lygių grupės spaudimo, kurį vykdytų Taryba pagal daugiašalės stebėsenos programą;

55. atkreipia dėmesį į tai, kad atviram koordinavimo metodui, kuriuo Lisabonos strategija buvo pagrįsta devynerius metus, būdingi šie trūkumai, kurie išaiškėjo Europos Sąjungai susidūrus su naujomis vidaus ir išorės problemomis; todėl ragina, kad laikotarpis po Lisabonos strategijos būtų pagrįstas aktyvesne, labiau visuotine politika, t. y. dabar esamų bendros politikos kryptių (prekybos, vidaus rinkos, ekonominės ir pinigų sąjungos ir kt.) atnaujinimu ir naujomis bendros išorės politikos kryptimis (energetikos, kovos su klimato kaita, plėtros, migracijos ir kt.);

56. apgailestauja, kad likus tik metams iki Lisabonos strategijos pabaigos aiškiai nustatytų tikslų nepasiekta, o programos srityse padaryta pažanga yra nepakankama; mano, kad valstybių narių pastangoms trūksta vykdymo priemonių, kad būtų priartėta prie Lisabonos tikslų; tiki, kad Lisabonos strategiją būtina laikyti svarbia gaire rengiant ateities politiką, kurios tikslas – stipri, konkurencinga ir augimą skatinanti ES; taigi mano, kad Lisabonos politika verta, kad valstybės narės žvelgtų į ją rimčiau ir nelaikytų jos tiesiog tolimų tikslų rinkiniu, o suvoktų ją kaip veiksmų planą, kuriuo siekiama tolesnio Europos vystymosi;

⁽¹⁾ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

2009 m. kovo 11 d., trečiadienis

57. siūlo, kad tolesnis „Lisabona plius“ darbotvarkės svarstymas (kuris turi prasidėti 2010 m.) turėtų būti pagrįstas dabartinės Lisabonos strategijos struktūra (Europos pramonės konkurencingumas ir ekologinis pritaikymas, daugiau ir geresnių darbo vietų, socialinė įtrauktis, tvarumas), tačiau pabrėžia būtinybę pateikti vienodesnį ir vienas kitą papildantį požiūrį, dėl kurio gerokai padidėtų Europos Lisabonos valdymo pajėgumai; **c.** prašo Komisijos iki 2009 m. pabaigos pateikti kruopštų pastarųjų devynerių Lisabonos strategijos metų įvertinimą, taip pat valstybių narių išipareigojimų siekti Lisabonos tikslų ir šių tikslų pasiekimo įvertinimą;

58. prašo Komisijos ištirti Lisabonos strategijos po 2010 m., kurioje keliami nauji tikslai ir uždaviniai, naudingumą, ir ypač įvertinti valstybių narių pasirengimą įgyvendinti šią naują programą ir šios programos įgyvendinamumą; pabrėžia, kad reikia nukreipti nauja kryptimi Integruotąsias ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo politikos gaires atsižvelgiant į ekonomikos nuosmukio sąlygas ir ragina Tarybą sutikti su trumpalaikėmis priemonėmis, skirtomis išlaikyti 2008 m. užimtumo lygį, investuoti į kovą su klimato kaita ir užtikrinti pakankamas pajamas, ypač labiausiai pažeidžiamoms visuomenės grupėms; tikisi, kad Komisija iš anksto prieš 2010 m. Tarybos pavasario susitikimą dėl Lisabonos pradės atitinkamas iniciatyvas ir pateiks pasiūlymų dėl šių tikslų;

59. pabrėžia, kad visų valstybių narių ir ES biudžetų išlaidų pritaikymas Lisabonos strategijai turi tapti tikrove, nes taip pati Lisabonos strategija taptų pagrindiniu tikslu ir gerokai išaugtų efektyvumas siekiant augimo ir darbo vietų kūrimo tikslų;

60. pabrėžia, kad įrankiai, kurių reikia ES siekiant puoselėti Lisabonos tikslus, yra iš esmės visų susijusių politikos krypčių, visų finansinių priemonių ir fondų, taip pat ir ES biudžeto racionalizavimas siekiant paskatinti greitesnes ir didesnes pastangas, susijusias su augimu ir darbo vietų kūrimu; mano, kad artimiausiu metu reikės stipresnių fiskalinių paskatų, kad po finansų krizės ekonomika būtų greitai atkurta, turint mintyje tai, kad šios paskatos nukreips privačias lėšas ir veiksmus pagal tikslus, nustatytus Lisabonos ir Geteborgo strategijoje ir klimato kaitos ir energetikos teisės aktų pakete; atsižvelgdamas į tai įspėja dėl mokesčių sumažinimo nedarant skirtumo; mano, kad fiskalinėmis paskatomis turėtų būti siekiama socialinių ir ekologinių tikslų; mano, kad galimos priemonės būtų pridėtinės vertės mokesčio mažinimas paslaugoms, kurioms reikia daug darbuotojų, ir vietos mastu teikiamoms paslaugoms; taip pat mano, kad galima teikti finansavimą ekologinėms iniciatyvoms energetikos sektoriuje bei automobilių ir statybų sektoriuose, ypač dėl to, kad šie sektoriai patiria savo produktų paklausos nuosmukį; mano, kad vartotojus, pavyzdžiui, galima remti mokesčių nuolaidomis siekiant, kad jie pirktų labiau ekologiškus automobilius ir aplinką tausojančius būstus;

61. apgailestauja dėl vis dar mažo Lisabonos strategijos regimumo daugelio valstybių narių nacionalinėje politikoje; mano, kad pagrindinė jos sėkmingo įgyvendinimo prielaida yra visų suinteresuotųjų ūkio šalių sutelkimas; visų pirma mano, kad platesnis socialinių partnerių, nacionalinių parlamentų, regioninės ir vietos valdžios institucijų bei pilietinės visuomenės dalyvavimas padės pagerinti Lisabonos strategijos rezultatus ir viešųjų diskusijų dėl atitinkamų reformų kokybę; mano, kad suinteresuotųjų šalių sutelkimas gali būti užtikrinamas tinkamai įgyvendinant įvairių lygių valdymo principą;

62. dar kartą apgailestauja, kad iki šiol Parlamentas, Taryba ir Komisija, konsultuodamasi su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu bei Regionų komitetu, tarpusavyje nesuderino bendro darbo grafiko ir elgesio kodekso, kurie užtikrintų tinkamą bendradarbiavimą ir platų visų suinteresuotųjų ES institucijų įtraukimą į tolesnį tinkamą su Lisabonos strategija susijusių tolesnių veiksmų nagrinėjimą; ragina Tarybą ir Komisiją nedelsiant pateikti pasiūlymus dėl glaudesnio atitinkamų ES institucijų bendradarbiavimo artėjant Integruotųjų gairių persvarstymui, taip pat svarstymams dėl būsimos „Lisabona II“ darbotvarkės struktūros;

*

* *

63. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių ir šalių kandidačių vyriausybėms ir parlamentams, Regionų komitetui bei Europos Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.